

יותר מדי הייתי מרכיץ לה. לפעמים היתה תופסת קריזה, מה לעשות, היה לה מוח קטן. המישפחה שלה בכלל כבר לא רצתה קשר איתה. אני ריחמתי עליה, עשיתי לה טובה. תגיד לי, אולי אתה יודע אם מגיע לי משהו מהסער על זה שמתה?"

לפני 12 שנים נולד כנס המשותף. שמו בישראל היה מחרוז. מאז נולדו למרידלאל עוד שישה ילדים. שמועות אומרות שאחד מהם, לפחות, הוא ילדו של הרוצח.

כשהיה מחרוז בן שנתיים נעצרו הוריו על התפרצות משותפת. רג'ב נשפט לשנה וחצי ומרי לשישה חודשים.

רג'ב: "התחילו להגיע כל מיני סיפורים לכלא. אמרו שראו את רלאל בתל-אביב, בבארים כחיפה. אני חושב שהחברות שלה מהכלא שיגעו אותה לגמרי."

גם הפעם המישפחה שלה אשמה. כשהם ראו שאני איננו, אז היו צריכים לשים עליה עין, אבל הם עזבו אותה לגמרי."

באותה תקופה הכירה אותה נואל ג'ינו. הן הפכו חברות. "התחלנו כחשיש, אחר כך היו

כפעם האחרונה ראה רג'ב את מרידלאל-אוסדהב עבאס לפני חצי שנה. הוא יצא לריג ביפו. בדרך לנמל פגש אותה באחד מאיזורי הונות בעיר. מרי החלה לצעוק וביקשה

מחברותיה לעזור לה. "הוא רוצה לקחת אותי חזרה אליו, זעקה."

הרצח העלה את מרי עבאס לכותרות, אבל זה רק סיפור אחד מיני רבים, תוצאה של אי-

קצין ממישטרת העיר. רג'ב קצת כועס על הרוצח מג'בליה, אבל לא יותר מדי, היא כבר מזמן לא בראש שלו. "עכשיו, אחרי כל כך הרבה שנים לשמוע

ידועת אחרונות

קורבן מרי עבאס* ובעלה, הדייג רג'ב מחפוז (ימין)
היא ידעה לצלוח דמים כמו שצריך

מרי עבאס, זונה מעכו, היתה אחת משיבעת הקורבנות ביפו. כתב "העולם הזה" הלך אל עולם הזונות בעכו העתיקה. בית חרושת לסרסורים וזונות רון בר

ספירים. בסוף הכל הלך: לבן, אדולף, מה שבא."

כשיצא רג'ב מהכלא הוא גילה שרלאל כהריון, תאונת-עבודה. הוא הציב לפניה תנאי, שרק אם תעשה הפלה תוכל לחזור הביתה. רלאל עזבה לתל-אביב.

בעכו לא סלחו לה בעיקר על עזיבת הילד הפעוט מאחוריה. הילד עבר ממישפחה אומנת אחת לאחרת. אחד, אבו-חסן, לימד אותו לשנוא את אמו. באחר מביקוריה בעיר אצל הוריה, שנים לאחר מכן, זרק עליה הילד ביצה סרוחה. רלאל נכנסה להיסטריה והחלה לצרוח באמצע השוק. במשך השנים סיפרה למישפחתה שהיא התחתנה בתל-אביב עם בעל עשיר. הם מעולם לא האמינו לה. האם נפטרה לפני כשנה, כנראה משיכרון לב.

גם הילד מחרוז התחיל מידורר ורק עובדת סוציאלית זריזה אחת הצילה אותו. הוא לומר היום במוסד בעיבלין. לא ברור האם ידוע לו על רצח אמו. "במילא", אמר רג'ב, "לא יהיה לו איכפת."

כשהגיעה לעכו היו כולם בורחים ממנה. בעלה של אחת מאחיותיה הרכיץ לאישתו מפני ששוחחה עם מרי.

זור-מגורים עני וצפוף, הונחה ממושכת ומצי" אות יומיומית של פשע וסמים. "עכו העתיקה נקרעת בידי הסרסורים והדילרים מצד אחד ובין אנשי רק"ח, המנסים לבסס בה שוב את שליטתם על הרחוב הערבי, מצד שני." אמר

עליה, זה בשבילי כמו לשתות קפה שחור חזק מדי. "אף אחד לא בכה השבוע על מרי עבאס. ככה זה, לא בוכים על שרמוטה."

* על רקע נידוק המצולמת על בד.